

Västmanl.

Arthur Johansson Boda

Möklinta

Övertjurbohö

Lågner från Möklinta.

1. Om det stora flyttblocket "damsspiken".

Värningssågen

När kyrkorna i socknarna byggdes och kyrkklockor insattes i kyrkorna, blevo jättarna mycket förgrynnade däröver. De rev ned vad folket byggde. När nu inte jättarna kunde hindra folket bygga på detta sätt besloto de på annat vis förgöra deras arbete. Då kyrkan blev färdig och man för första gången ringde för att sammankalla folket till gudstjänst, blevo jättarna ursinniga och tänkte krossa kyrkan med ett stenblock. Jätten stod på Mostaberget i socknens norra del och ämnade kasta sitt stora stenblock på kyrkan, men detta misslyckades. Han orkade inte slunga det längre än halva vägen. Det föll i Lammelby, och där ligger ännu den majestätiska kaststenen som ett minne från jättarnas bid.

2. Vid Hasselbacken i Forneby finnes en stor fördjupning i rullstensåsen. Där berättas det, att en gård skulle haft sin plats. Gårdsfolket, som bodde på gården gick på juldagens morgon ut till ladan för att tröska. När de tröskat en stund sjönk hela

gården så att endast en stor dal upp-
stod till varning för de efterlevande att
bättre använda julhögtiden.

3. Strax invid landsvägen, som går från kyrkan till Trekanten, ligger en sten, som bär namnet Digervält. Där berättas det att ett barn blivit lönnmördat och gömt under stenen. Folket i de närmast liggande byarna påstå sig ha hört barnskrik från den plats stenen är belägen. För varje gång kyrkklockorna ringa säges det, att stenen vrider sig ett varv.
4. En annan sägen är knuten till den s. k. Kapellbacken som också kallas Källbacken i Vivastbo. Vid Kapellbacken skall som av namnet framgår, ett kapell ha funnits. Vid denna plats samlar sig byns alla hundar, när något dödsfall inträffar. Det berättas av byns innevånare, att det är ett varsel om dödsfall i byn, när hundarna samlar sig vid Kapellbacken och där uppgiva höga tjut.